

ватъ т. е. раздаватъ правосъдие „отъ името на Царя“, — на този последния българска конституция въ чл. 15 е резервирала „правото за помилване въ криминалните дѣла“, а въ чл. 14 правото „да смеѓчава или да отмѣнява наказанията спроти начина, който е опредѣленъ въ правилата на криминалното съдопроизводство“. И двѣтѣ тѣзи постановления на конституцията говорятъ за правото на помилване въ по-тѣсенъ смисълъ на думата, т. е. въ различие на първо място отъ т. н. „аболиция“, която теже като актъ на милостъ се заключава въ унищожаването на почнато или въ осуетяването на прѣдстоящето за почване углавно дѣло и на второ място отъ „амнистията“. Като съединение отъ абелиция и помилване въ по-тѣсенъ смисълъ на думата, амнистията по начало засъга извѣстенъ родъ прѣстъпни дѣянія или цѣла класа отъ провинили се прѣдъ закона лица, и съгласно чл. 15 отъ конституцията може да се даде отъ Царя и обикновеното Народно събрание, т. е. само чрѣзъ издаването на съответенъ законъ. По тоя начинъ, като се отклонява отъ едни и се присъединява къмъ други чужди конституции, българскиятъ основенъ законъ отказва на Царя както даването „амнистия“ безъ законъ, така и правото на „аболиция“.

Обаче по въпроса за абелицията въ нашата правна система не трѣба да се изпушта изпрѣдвидъ положението, което по законъ *прокурорскиятъ институтъ* заема спрѣмо изпълнителната властъ.

Споредъ чл. 42 и 43 отъ закона за устройството на съдилищата „прокурорскиятъ надзоръ е независимъ отъ съдебната властъ (т. е. отъ сѫда) и отъ министра на правосъдието“, комуто всички прокурори и прокурорски замѣстници по реда на служебната иерархия сѫ „прямо подчинени“. Слѣдователно, макаръ и по естеството на службата да сѫ съдебни органи, прокурорите, по силата на своята зависимостъ отъ своя щефъ — министра на правосъдието¹⁸⁾, сѫ формални прѣставители на изпълнителната власт въ сѫда, което е явна аномалия. И ако прокурорътъ като органъ, който изпълнява служба по започването, прѣкратяването или незапочването на углавното прѣследване, може да получава задължителни заповѣди отъ министра на правосъдието; ако

¹⁸⁾ Поради което и до днешенъ сѫ смѣняемъ въ отличие отъ „сѫдиите!“